

Чин Гибсон

МАРО ПАЙРАВЇ КУН

Нахустин кадамҳо

Муқаддима

Дар дасти шумо дастури Китоби Муқаддас барои имондорони масеҳии Ҷавон қарор дорад.

Шумо мехостед донед, ки ин чист.

Инро кӯтоҳ мефаҳмонем:

1. Дастури Китоби Муқаддас бар китоби хеле боаҳамият барои масеҳиён – Навиштаҳои Муқаддас асос ёфтааст. Ин дастур бояд ба масеҳиёни нав имоноварда дар шиносӣ бо Китоби Муқаддас ёри расонад. Дар он баъзе мавзӯҳои муҳими асосгузор бардошта мешаванд. Бо инҳо шинос шавед, инҳо барои шумо албатта шавқовар хоҳанд буд.
2. “Барои масеҳиёни навимон” – яъне мавод махсус барои касоне гулчин шудааст, ки чанде пеш ба имони масеҳӣ омадаанд. Азбаски тахмин дорем, ки шумо низ аз он ҷумла мебошед, пас ба муҳити ононе ки мехоҳанд бо Масеҳ зиндагӣ кунанд, шуморо хайрамақдам мегӯем. Аз худи аввал мо бароятон маслиҳат медиҳем, ки қатъиян Масеҳро пайравӣ кунед.

Боз якчанд маслиҳат пеш аз ин ки сар кунед:

1. Ҷойҳоеро, ки дар матн зикр шудаанд, аз Китоби Муқаддас хонед (ақаллан банди пурраашро).
2. Сипас ба саволҳои ки ба ин ҷойҳои Китоби Муқаддас алоқа доранд, ҷавоб диҳед.
3. Дар ҳолате ки якбора ҳамаашро нафаҳмидед, ноумед нашавед.
4. Беҳтар аст, ки шумо ин давра бо имондори масеҳии ботаҷриба бо ҳам омӯzed. Дар ин ҳолат имкониятеро барои ҳамсӯҳбат шудан хоҳед дошт, то ки аз рӯи саволҳои зиёди бечавоб сӯҳбат кунед. Ин боиси азхудкунии бештар хоҳад шуд. Бароятон маслиҳат медиҳем, ки ин корро иҷро кунед.

Ва акнун хушиҳои бисёр ва қаноатмандии даруниро ҳангоми мутолиаи ин даври курс барои шумо орзу мекорем.

ДАРСИ 1

Чӣ тавр фарзанди Худо метавон шуд

Соҳиби наҷот шуда, мо ба муносибатҳои нав бо Худо медароём. Тавре ки ҳангоми таваллуд мо аъзои оилаи заминии худ мешавем, ончунон ҳангоми ёфтани таваллуди рӯҳониямон мо аъзои оилаи Худо мешавем. Баъд аз ин мо ҳақиқатан метавонем Худоро Падари худ номем.

1. Исо ба марди диндор чӣ гуфт? (Юҳанно 3:3)

Барои аз нав таваллуд додани кас Худо Каломи Худро (1Пет. 1:23) ва Рӯҳи Худро (Тит. 3:5) истифода мебарад. Ҳавворӣ Павлус ба имондорони Қӯринт ва Юнон хотиррасониро дар бораи он навиштааст, ки вай ба онҳо хабари наҷотро овардааст. Ин хабар Инчил номида шудааст, ки маънояш Хабари Хуш (1Қӯр. 15:1-4) мебошад. Дар оятҳои 3 ва 4 мо дар бораи мазмунҳои асосии ин Хабари Хуш хоҳем фаҳмид.

2. Имони қӯринтиён дар чӣ буд ва барои наҷот ёфтани онҳо чиро қабул карда буданд? (1Қӯр. 15:3-4) Кӯшиш кунед, ки ҷавоби иборат аз се пунктро диҳед.

3. Одамизод пеши назари Худо дар кадом ҳолат қарор дорад? (Румиён 3:23)

4. Сазои гуноҳ чист ва чӣ тавр он метавонад ба амал оварда шавад? (Румиён 6:23; Ҳизқиёл 18:20)

5. Масех барои халосии мо чӣ кор кард? (1Пет. 2:24)

6. Дар кори начоти мо корҳои нек чӣ вазифаеро иҷро мекунанд?
(Эфс. 2:8-9)

Дар маркази Инчил – шахсияти Худованд Исои Масеҳ қарор дорад. Ӯ мағзу маънии имони мост.

7. Исои Масеҳ кист? (Юҳанно 1:1, 14)

8. Барои фарзанди Худо шудан чӣ бояд кард? (Юҳанно 1:12)

9. Чӣ бояд имон ба Масеҳро ҳамроҳӣ кунад? (Аъмоли ҳаввориён 3:19)

10. Ба ҳар касе, ки Писари Худоро қабул карда бошад, чӣ хос аст?
(1Юҳанно 5:12)

Ба саволҳои зерин ҷавоб диҳед:

Кай шумо Инҷилро шунида ба он имон овардед ва ба ҳамин сурат бо Рӯҳи Муқаддас мӯҳр зада шудаед? (Эфсӯсиён 1:13)

Тавбаи шумо ва баъд иқро кардани Исои Масеҳ ҳамчун Наҷотдиҳанда ва Худованд дар чӣ шакл зоҳир шуда буд?

Аз вақте ки Масеҳро қабул кардаед, дар зиндагии шумо чӣ ба таври қатъӣ иваз шуд?

Аз ёд кунед:

Румиён10:9: “Зеро агар ту бо даҳони худ эътироф кунӣ, ки Исо Худованд аст, ва бо дили худ имон оварӣ, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳё кард, наҷот хоҳӣ ёфт”.

ДАРСИ 2

Дилпурӣ аз начот

Дар ҳоле ки мо фарзандони Худоем, Падареро дорем, ки наметавонад дурӯғ гӯяд, зеро суханони Ӯ: “Каломи Ту ростист” (Юҳанно 17:17) ҷовидониянд. Азбаски дар ҳар сухане, ки Ӯ мегӯяд, моҳияташ намоён аст, мо метавонем комилан дилпур бошем, ки ҳар гапи Ӯ ростист.

1. Мо ба дониши ҳақиқат эҳтиёҷ дорем. Дар муҳокимаҳо ҳақиқатро бар асоси шаҳодатҳои шоҳидоне барқарор мекунамд, ки онҳо ба гуфтани ҳақиқат ӯҳдадор мешаванд.

Кӣ дар бораи Писар шаҳодат медиҳад? (1Юҳанно 5:9)

Дар кучо дар бораи ин шаҳодат гуфта мешавад? (Юҳанно 5:39)

Кадом ваъдае дар ин шаҳодат аст? (1Юҳанно 5:11)

Ин ҷойҳои Навиштаҳои Муқаддас ба мо исбот мекунамд, ки мо дар асоси Каломи ҳақиқии Худо (Китоби Муқаддас) аз начоти худамон дилпур шуда метавонем.

2. Бар ҳар касе ки дар бораи Исои Масеҳ шунида, ба Ӯ имон оварда бошад, се ваъда дода шудааст. Инҳо кадоманд? (Юҳанно 5:24)

Ман аллакай чӣ дорам?

Бо ман чӣ намешавад?

Ман акнун ба кучо гузаштам?

3. Масеҳ ҳама имондорони Худо “барраҳои ман” меномад. Ӯ онҳоро мешиносад. Онҳо овозаширо шунида, Ӯро пайравӣ мекунад. (Юҳанно 10:27-30)

Худованд ба онҳо чӣ медиҳад?

Бо онҳо чӣ намешавад?

Кӣ онҳоро нигоҳ медорад?

Каломи Худо моро аз начотамон дилпур мекунад. Аммо дилпурии начот ёфтани ва аз доварию Худо сафед шудан бар чизи дигаре асос меёбад. Ин корҳои хуби мо нестанд, ва на дуоҳои мову на ғусли таъмид, балки кори начоти салиби Исо аст.

4. Мо бо чӣ аз гуноҳ фидя дода гирифта шудаем, чӣ моро аз довари
Худо наҷот медиҳад? (1Петрус 1:18-20)

5. Бо кадом воситаи ягонае бахшиши гуноҳҳо амалӣ мегардад?
(Ибриён 9:22)

Ба саволҳои зерин ҷавоб диҳед:

Чӣ тавр аз наҷоти худ дилпур бояд шуд?

Чӣ моро аз маҳкумияти ҷовидонӣ наҷот медиҳад?

Шумо дар масъалаи наҷот ёфтагӣ ба чӣ такя менамояд?

Азназаргузаронӣ: Румиён 10:9

Аз ёд кунед:

1Юҳанно 5:13: “Ба шумо, ки ба исми Писари Худо имон доред, инро навиштаам, то донед, ки шумо ба Писари Худо имон дошта, ҳаёти ҷовидонӣ доред”.

ДАРСИ 3

Ошкоро эътироф кардани Исои Масеҳ

Дар Навиштаҳои Муқаддас муносибатҳои мо бо Худованд Исо бисёр вақт ба ақди никоҳ монанд карда мешавад (Румиён 7:3,4; Эфсӯсиён 5:30-32). Одами росткору обрӯманд бо кӣ дар ақди никоҳ буданаширо Ҳаргиз пинҳон намекунад. Аз ин сабаб гуфтани ин ки мо бо Худованди аҷоибӣ худ ҷовидона пайваст ҳастем ба ҳар касе ки инро шунидани бошад - вазифаи мост. Ба мо иҷозат дода шуд, то дар муносибатҳои наздик бо Шоҳи шоҳон ва Худованди Худовандон бошем! Мо ҳеч сабабе барои пинҳон доштани ин ҳақиқат надорем. Ва агар касе инро пинҳон мекард, ин Худовандро дашноми азим кардан мебуд.

1. Барои он ки Худованд дар осмонҳо моро эътироф кунад, ба мо чӣ кардан лозим аст? (Луқо 12:8-9)

2. Агар мо аз ӯ шарм дорем, ӯ бо мо чӣ гуна рафтор хоҳад кард? (Матто 10:32,33)

Худованд Исои Масеҳ ба имондорон мефармояд, ки алоқамандии худро бо ӯ ба воситаи иҷрои амали махсус, яъне ошкоро эътироф намудани Вай нишон диҳанд.

3. Вақте ки Худованд Исо шогирдонаширо барои таблиғот фиристод, ӯ кадом ду супориширо ба онҳо фармуда буд? (Матто 28:19)

4. ҳавворӣ Петрус ба касоне ки ба Инҷил имон меоваранд, чӣ фармуд? (Аъмоли ҳаввориён 2:38-41)

5. Шарти зарурӣ барои гирифтани ғӯта чист? (Аъмоли ҳаввориён 16:30-33)

6. Имон ва ғӯта бо кадом тартиб пайи ҳамдигар меоянд? (Аъмоли Ҳаввориён 8:12; 18:8)

7. ғӯта чӣ хел ба чо оварда мешавад? (Аъмоли Ҳаввориён 8:38-39)

8. Мувофиқи Румиён 6:3-5 ғӯта маҳз рамзи чист?

Ба саволҳои зерин Ҷавоб диҳед:

Кай ва дар кучо шумо Исои Масеҳро ҳамчун Худованд ва Наҷотдиҳандаи худ ошкоро эътироф карда будед?

Кай шумо мувофиқи имон ғӯта гирифтаед?

Ҳақиқат дар бораи он ки шумо бо Исои Худованд мурда, дубора зинда шудаед, дар зиндагии шумо, чун як шахсе ки мувофиқи имон ғӯтаи таъмид гирифтааст, чӣ гуна намоён мешавад?

Азназаргузаронӣ: Румиён 10:9; 1Юҳанно 5:13

Аз ёд кунед: Матто 28:19-20: “Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар ва Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед, ва онҳоро таълим диҳед, то ҳар он чиро, ки ба шумо фармудам, ба ҷо оваранд;...”

ДАРСИ 4

Мулоқоти ҳаррӯза бо Худо

Хоҳиши мулоқот доштан бо Падаре, ки тамоми баракатҳои мо аз ӯст, ба фарзанди Худо табиист. ӯ сарчашмаи ҳар қувват ва ҳикмат аст. Агар мо Худовандро дӯст медорем, пас, албатта, дар ҷустуҷӯи мулоқот бо ӯ хоҳем буд. Ин мулоқот ба мо на дарди сар, балки дилхушӣ хоҳад буд (Забур 62:2).

Мо ҳаррӯза эҳтиёҷ дорем, ки бо ӯ мулоқот кунем, пас фоиданок аст, ки вақти муайяни рӯзро ба унвони “Вақти оромӣ” барои мушоракати наздик бо ӯ таъин намоем. Он иборат аст аз дуо ва хониши Каломи Худо. Барои имондорони ҳамаи асрҳо ин қисми таркибии ҷудонашавандаи зиндагиашон дар мушоракат бо Худо буд ва мебошад.

Мардони бузурги Аҳди қадим, мисли Иброҳим, қурбонгоҳ – Ҷои муқаддасро барои саҷда кардан ба Худо (ҳастӣ 12:7; 13:4) барпо мекарданд. Мулоқот бо Худоро метавон ба барпо кардани қурбонгоҳи рӯҳонӣ монанд кард. Барои ин лозим аст:

- вақтеро барои мулоқоти ҳаррӯза бо Худо ҷудо кунем,
- ҷои оромеро барои ин дошта бошем,
- нақшаеро барои хондани Китоби Муқаддас тартиб диҳем,
- мақсади итоат кардан ба Масеҳро пеши худ гузорем.

1. Мардони Худо дар ҷӣ қисме аз шабонарӯз дар ҷустуҷӯи мулоқот бо Худо буданд? (Ишаъё 50:4)

2. Худованд Исо барои мулоқот бо Худо-Падар ба кучо дур мешуд? (Маркус 1:35)

Маънои “Вақти оромӣ” ин аст, ки барои дуо ва диққат додан ба он чи Каломи ӯ хоҳад гуфт, танҳо монем. Ва акнун дар бораи тарзи хондани Навиштаҳои Муқаддас андешаронӣ мекунем:

3. Пеш аз хондани Каломи Худо дар дуо аз ӯ чӣ пурсидан лозим аст? (Забур 118:18)

4. Мо ба Каломи ӯ бояд чӣ амали ҷавобӣ нишон диҳем? (Забур 118:34,97)

5. Каломи Худо дар мо чӣ амалеро бояд иҷро намояд?
Забур 118:11

Забур 118:50

Забур 118:105

6. Худо барои чӣ Каломашро ба мо дод? Чор мақсадро ном баред. (2Тимотиюс 3:16)

7. Чӣ тавр - дар зиндагӣ ва дар корҳои доимӣ – ба мақсаде ки Худо гузоштааст, метавон расид? (Еҳушаъ 1:8)

8. Чӣ сабаб шуд, ки шогирдон аз Худованд илтимос карданд, то ин ки дуоро барояшон ёд диҳад? (Луқо 11:1)

9. Ақаллан яке аз дархостҳои Ҳангоми дуоро номбар кунед, ки на эҳтиёҷоти шахсии шуморо ифода мекунад, балки бештар мувофиқи намунае будан метавонад, ки Исо ба шогирдони Худ гузоштааст (Луқо 11:2-4).

Ба саволҳои зерин Ҷавоб диҳед:

Дар кадом қисми рӯз шумо қарор намудед, ки пеши Худованд истода, бо ӯ мулоқот кунед ва Каломашро хонед? Чанд вақтро ҳар рӯз барои ин кор ҷудо кардан мехоҳед?

Чӣ нақшаеро барои хондани Калом муайян кардаед? (Маслиҳати мо ин аст, ки аз Инҷили Юҳанно ва Марқус сар кунед, бо номаҳои Павлус, Петрус ва Юҳанно идома диҳед, баъд Забур ва Масалҳо, ва фақат баъд аз инҳо Ҳасиро, ки асоситарин Китоби аҳди қадим аст, хонед. Ба худ мақсад гузоред, ки тамоми Китоби Муқаддасро хонда бароед, аммо кӯшиш кунед, ки аввал ба Аҳди Ҷадид сарфаҳм равед).

Азназаргузаронӣ: Румиён 10:9; 1Юҳанно 5:13; Матто 28:19

Аз ёд кунед: *Еҳушаъ ибни Нун 1:8*: “Бигзор ин китоби шариат аз даҳони ту дур нашавад, ва онро ту рӯзу шаб биомӯз, то бо риояти ҳар он чи дар он навишта шудааст, амал намой, зеро он гоҳ дар роҳҳои худ комёб гардида, муваффақият ба даст хоҳӣ овард”.

ДАРСИ 5

Мактаби дуо

Бачаҳо ба боварии падару модар эҳтиёҷ доранд, онҳо бояд дилпур бошанд, ки метавонанд бо онҳо рӯйрош гап зананд. Вақте ки Падари осмонии мо моро даъват мекунад, то ба тахти файз бо дили соф (Ибриён 10:22) ва бо имони комил (Ибриён 4:16) наздик оем, Ё ҳамин гуна имкониятро ба фарзандони Худ медиҳад. Дар вақти фикронӣ оид ба ин мавзӯ саволҳои зерин ба миён меоянд:

1. Оё аз дуоҳо ягон фоидае ҳаст? (Яъқуб 5:16)

2. Исои Худованд дар ин бора чӣ мегӯяд? Ваъдаҳоро номбар кунед. (Матто 7:7-8)

3. Оё барои дуои ҳақиқӣ шартҳои муайян лозиманд?

Юҳанно 14:14

Матто 21:22; Яъқуб 1:6-7

Забур 65:18

1Юҳанно 5:14

4. Дуо бояд инҳоро дар бар гирад: васфи (таъриф) Худо, шукргузорӣ, эътирофи гуноҳҳо, шафоат барои дигарон, ва ниҳоят, дархост барои эҳтиёҷоти шахсии худ. Нависед, ки дар оёти зерин дар бораи кадоме аз дуоҳои номбаршуда гуфта мешавад:

Забур 99:4

1Юҳанно 1:9

Эфсӯсиён 6:18; 1Тимотиюс 2:1

5. Самуил ба дуоҳо барои дигарон чӣ аҳамияте меод? (1Подшоҳон 12:23)
-
-

6. Худо на ҳамеша зуд ва ошкоро ба дуоҳо ҷавоб медиҳад. Бар асоси порчаҳои зерини Китоби Муқаддас дар бораи тарзи ҷавоб додани Худо ба дуоҳо чӣ хулосае метавон баровард?

Юҳанно 11:3, 6, 14-15, 43-44

2Қўринтиён 12:7-9

Луқо 9:52-55

7. Ҳангоме ки ғамҳо моро фаро мегиранд, чӣ тавр бояд рафтор кунем?
(Филиппиён 4:6-7)

8. Чӣ тавр Худо эҳтиёҷоти моро қонеъ месозад? (Филиппиён 4:19)

Ба саволҳо ҷавоб диҳед:

Вақте ки шумо ба номи Исои Масеҳ дуоҳои худро баланд мебардоред, чӣ шуморо дилпур месозад аз ин ки Ў дуоҳои шуморо шунида, бароятон ҷавоб хоҳад дод?

Оё шумо вақти муайянеро барои дуо ҷудо кардаед? Ин кадом вақт аст?

Оё шумо метавонед ҷавоби муайянеро, ки дар вақтҳои охир ба дуои худ гирифтаед, номбар кунед?

Азназаргузаронӣ: Румиён 10:9; 1Юҳанно 5:13; Матто 28:19; Еҳушаъ ибни Нун 1:8

Аз ёд кунед: *Матто 7:7:* “Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; бичӯед, хоҳед ёфт; дарро бикӯбед, он ба рӯятон кушода хоҳад шуд”.

ДАРСИ 6

Зиндагии ғолибонаи масеҳӣ

Хушии азимест барои мо дар ин, ки Ӯ моро фарзандони Худ гардондааст (1Юҳанно 3:1). Ӯ моро махлуқи нав кардааст: “акнун ҳама чиз нав шудааст” (2Қўринтиён 5:17). Исо Худашро ба марг супурд, то ки моро аз гуноҳонамон начот диҳад (Матто 1:21), ва барои ҳамин мо бояд тарзи зиндагии гуноҳолудро тарк намоем (1Юҳанно 3:9)! Ӯ моро барои зиндагии нав дигаргун кард ва ғамашро хўрд, то ки ин барои мо имконпазир шавад. Имондор аз Худованд қувват меёбад (2Таслўникиён 3:3).

1. Чӣ сарчашмаи қуввати зиндагии нав мебошад? (Румиён 8:11)

2. Мо чӣ карда метавонем, то ки Худо бе мамоният дар мо амал карда тавонад? (Румиён 6:13)

3. Сарчашмаи нашъунамои рӯҳонии мо дар кучост? (1Петрус 2:2; 1:25)

4. Китоби Муқаддас мегӯяд, ки Ирмиё Каломи Худоро “хўрд” (Ирмиё 15:16). Ин барои мо чӣ аҳамияте дорад?

Каломи Худо ба мо дар бораи се душмане, ки бар зиндагии нави мо зиддият мекунанд, маълумот медиҳад:

- шайтон (1Петрус 5:8),
- Ҷамъят, Ҷамчун сохте ки бар зидди Худо нигаронида шудааст (1Юҳанно 2:15-16),
- Ҷисми пургуноҳи мо (Яъқуб 1:14)

Худованд ва Наҷотдиҳандаи мо бо пирӯзии пуршукӯҳаш бар рӯи салиб ҳар яки аз ин се душманро мағлуб кард:

- ӯ ин чаҳонро мағлуб кард (Юҳанно 16:33),
- ӯ шайтон – Ҳамонро, ки дар зиндагии мо ҳукмрон шуда буд, сарнагун кард (Ибриён 2:14),
- ӯ қуввати гуноҳро бар мо нобуд кард (Румиён 6:6).

5. Оятҳои дар боло зикршударо дар Навиштаҳо хонда бароед. Чӣ тавр шумо инҳоро дар зиндагии худ истифода мебаред?

Ба шикасти душманони мо нигоҳ накарда, мо баъзан бо онҳо рӯ ба рӯ мешавем. Каломи Худоро пайравӣ карда, мо бо онҳо бояд чӣ тавр рафтор кунем?

6. 1Юҳанно 2:15

7. Яъқуб 4:7

8. Румиён 13:14

Вақте ки Исо барои мо бар рӯи салиб мурд, мо низ дар назари Худо бо ӯ мурда будем (қўлассиён 3:3). Вақте ки ӯ аз мурдагон зинда шуд, мо низ бо ӯ зинда шудем (қўлассиён 3:1). Худо ҳамеша ба имондор дар ягонагӣ бо Масеҳ нигоҳ мекунад ва аз ин сабаб моро дар ӯ қабул мекунад (Эфсӯсиён 1:6-7).

9. Барои ҳар имондор, мувофиқи 1қўринтиён 6:11, чӣ аҳамияти асосӣ дорад? Худо моро низ чунин қабул мекунад, ҳамин тавр не?

Ба саволҳои зерин Ҷавоб диҳед:

Қуввати Худо аз кадом сарчашмаҳо ба мо меояд?

Худо на фақат заминаҳои зиндагии навро муҳайё сохт, ӯ ба мо инчунин ёрӣ медиҳад, ки зиндагии Ғолибонаеро ба сар барем. Чӣ тавр ӯ инро анҷом медиҳад?

Чӣ тавр шумо, дар сурате ки ҳоло фарзанди Худо шудаед, метавонед дилпур бошед, ки Масеҳ шуморо қабул кардааст?

Чӣ тавр шумо метавонед барои ин Ғамхории аҷоиб ба Худо ташаккур изҳор намоед?

Азназаргузаронӣ: Румиён 10:9; 1Юҳанно 5:13; Матто 28:19; Еҳушаъ ибни Нун 1:8; Матто 7:7

Аз ёд кунед: 1қўринтиён 10:13: “Озмоише ки бар сари шумо омадааст, ҷуз озмоиши оддии инсонӣ чизи дигаре нест; ва Худо амин аст, ва ӯ намегузорад, ки шумо берун аз Қуввати худ озмуда шавед, балки дар баробари озмоиш сабуқӣ ҳам медиҳад, то ки шумо тоб оварда тавонед”.

ДАРСИ 7

Мушоракати доимӣ бо Падар

Худо моро даъват намудааст, ки дар давоми тамоми зиндагиямон бо Ё мушоракати наздик дошта бошем. Дар ҳикмати беохири Худ Ё медонад, ки мо баъзе вақт афтида метавонем. Дар таърихи умумии замин танҳо як Одами бегуноҳ рӯи он қадам зада буд – Худованд Исои Масеҳ. Ҳамаи одамони дигар, ҳатто бовафотарин мардони Худо ба ин ё он тарз гуноҳкор буданд. Мо ҳам истисно нестем.

1. Худо чиро фиреб меномад? (1Юҳанно 1:8,10)

Худо тарзи дубора барқарор кардани мушоракатро пешбинӣ намуд. Аммо мо бояд дар хотир дорем, ки мушоракат айнан муносибат нест: мо ба Ё имон оварда, ба оилаи Худо таваллуд шудаем (1Юҳанно 5:1; 11-13), яъне ҳангоме ки гуноҳ мекунем, Худо моро аз оилааш хориҷ намекунад; аммо гуноҳ мушоракати наздики мо бо Худоро мешиканад. Мо бояд бисёр хушёр бошем, ва ин гуна вазъиятро фавран бартараф намоем. Дар ин сурат мо чӣ карда метавонем? Аввалан, ноумед нашавед. Худо фарзанди роҳгумзадаро қабул кардан меҳоҳад. Пас мо чӣ тавр бояд кунем? Худро бояд санҷид, оё мо ҳақиқатан ба воситаи Исои Масеҳ ба оилаи Худо таваллуд ёфтаем ё не.

2. Аломатҳои он ки шумо, мумкин, аз нав таваллуд наёфтаед, чӣ гунаанд? Ба 1Юҳанно 3:9 эътибор диҳед.

3. Бори дигар ҷавобҳои худ ба саволҳои 1 ва 2-ро фикр карда бароед. Дар ҳар оят бар чӣ таъкид шудааст? (Чӣ дар зиндагии имондори аз нав таваллудёфта дуруст аст? Дар зиндагии чунин шахс чӣ чиз ғайриимкон аст?) Фарқи байни ин ду оят дар чист?

4. Фарзанди Худо дар бораи чӣ аз таҳти дил дуо хоҳад кард? (Забур 118:33-34). Барои чӣ?

5. Кӣ дар назари Худо муваффақ нахоҳад шуд? Кадом ду шартеро барои дарёфти марҳамати (раҳми) ӯ иҷро бояд кард? (Масалҳо 28:13)

6. Иӯҳанно 1:9-ро хонда бароед – Имондор бояд чӣ тавр рафтор кунад ва ваъдаи Худо чӣ гуна аст?

7. Бахшоиши Худо дар чӣ асос ёфтааст? (Эфсӯсиён 1:7; Ваҳй 1:5; Ибриён 9:22)

Инак, ваъдаи Худоро ҷиддӣ бояд қабул кард ва дар бахшоиши ӯ шубҳа набояд кард. Вале ба гуноҳ бо сабуки муносибат накунад. Гуноҳ харобиовар аст, ва нархе ки барои он пардохта (дода) шудааст, бузург аст – марги Писари Худо.

8. Одами наҷотёфта чӣ тавр рафтор мекунад? (2Тимотиюс 2:19)

9. Фикри асосии 2Қўринтиён 6:14-17 дар чист? Агар мо ин фармонро мешиканем, хатари он дар чист?

Ба саволҳои зерин ҷавоб диҳед:

Худо дар сурати афтидани имондор чиро пешбинӣ кард?

Чӣ тавр баъд аз гуноҳ кардан мушоракати наздик бо Худоро дубора барқарор кардан мумкин?

Чӣ бояд кард, то ки мушоракат бо Худо вайрон нашавад?

Азназаргузаронӣ: Румиён 10:9; 1Юҳанно 5:13; Матто 28:19; Еҳушаъ ибни Нун 1:8; Матто 7:7; 1қўринтиён 10:13

Аз ёд кунед: Масалҳо 28:13: “Касе ки чиноятҳои худро пинҳон дорад, муваффақият намеёбад; вале касе ки иқроӣ шавад ва онҳоро тарк кунад, сазовори раҳм мегардад”.

ДАРСИ 8

Итоат ба Худованд

Вақте ки мо ба хабари Инчил бовар кардем, мо Исои Масеҳро чун Худованд ва Наҷотдиҳандаи худ қабул кардем. Мо дар ҳузури дигарон Худованд будани ӯро эътироф кардем (Румиён 10:9) ва мисли шогирдонаш, мо низ ӯро Худованди худ меномем. Дар дуоҳои худ низ ӯро чунон меномем. Ин хеле муҳим аст, чунки нашъунамои рӯҳонӣ ва баракатҳои осмонии мо ба ин вобаста аст.

1. Исои Масеҳ Кист? (Аъмоли ҳаввориён 10:36) Оё ӯ аз ягон касе дар осмон ва ё бар замин хурдтар аст? (Ваҳй 17:14)

2. Тумо Исоро чӣ тавр номид? (Юҳанно 20:28) Ин дар амали ҳаётамон чӣ маънӣ дорад?

3. Ҳар яки мо барвақттар ё дертар, ва баъзеҳо бошанд дар дӯзах, чӣ кор хоҷем кард? (Филиппиён 2:10-11)

4. Исо чиро рад мекунад? (Луқо 6:46) Хато аз чӣ иборат аст?

5. Мо, ҳамчун масеҳиён, мегӯем, ки Исоро дӯст медорем. Худи Исо дар ин бора чӣ мегӯяд? (Юҳанно 14:15) Оё шумо инро дар зиндагии худ пайравӣ менамояд?

6. Акнун мо бояд барои кӣ зиндагӣ кунем ва чаро? (2Кўринтиён 5:15)

7. Дар Румиён 12:1 ҳавворӣ дар бораи чӣ имондоронро зорӣ менамояд? Шумо чӣ тавр аз ӯҳдаи он мебароед?

8. Агар мо худро ба Худованд супорем, дар зиндагиямон чӣ намоён хоҳад шуд? (Румиён 12:2)

Ба саволҳои зерин ҷавоб диҳед:

Кай Исои Масеҳ Худованд ва Соҳиби зиндагии шумо шуд?

Дар зиндагии ҳаррӯзаи шумо итоат ба ӯ то чӣ андоза намоён мегардад?

То чӣ андоза рафтори шумо, муносибататон бо вақт, бо пул ва истифода аз истеъдодҳоятон он чиро, ки шумо мегӯед, исбот мекунад?

Азназаргузаронӣ: Румиён 10:9; 1Юҳанно 5:13; Матто 28:19; Еҳушаъ ибни Нун 1:8; Матто 7:7; 1қўринтиён 10:13; Масалҳо 28:13

Аз ёд кунед: Луқо 6:46: “Чаро Маро “Худовандо, Худовандо!” мегӯед, вале он чиро, ки Ман мегӯям, ба ҷо намеоваред?”

ДАРСИ 9

Мушоракат бо фарзандони Худо

Вақте ки касе ба Худованд Исо мурочиат мекунад, Худо ӯро на фақат ба Худ, балки ба дигар имондорон низ наздик мекунад. Бар калимаҳои “якҷоя” ва “якдилона” дар Аъмоли ҳаввориён 2:44,46 диққат диҳед. Мо ба мушоракат бо ҳамдигар эҳтиёҷ дорем, тавре ки ба Худованд эҳтиёҷмандем. Ҳамчун оилаи Худо мо вучуди (организми) рӯҳониеро ташкил медиҳем. Мо узвҳои Бадани Масеҳ мебошем (1Кӯринтиён 12:27). Ин ба ҳамаи имондорон дар рӯи замин дахл дорад. Амалан ин дар ҷамоати маҳаллӣ иҷро мешавад ва намоён мегардад.

1. Баъд аз имон оварда, ғӯта гирифтани касе, кай вай ба ҷамоат дохил мешавад? (Аъмоли ҳаввориён 2:41). Ба гумони шумо чаро?

2. Масеҳиёни аввалин ҳангоми бо ҳам ҷамъ шудан чӣ мекарданд? (Аъмоли ҳаввориён 2:42)

3. Имондорон дар кадом рӯз ҷамъ мешуданд ва дар маҷлисҳои худ чӣ мекарданд? (Аъмоли ҳаввориён 20:7)

4. Имондоронро ҳамчун ҷамоат “екклесиа” меномиданд (дар тарҷума: ҷамоат, аҳли маҷлис ё калисо), яъне “даъватшудагон”. Инҳо дар кадом маънӣ даъватшуда ё интиҳобшуда ҳастанд? (1Петрус 2:9)

5. Ҷамоат бисёр вақт бо номи шаҳре ки дар он буд, номида мешуд. Масалан, 1Таслӯникиён 1:1-ро хонед ва нависед, ки Ҷамоате ки Павлус ба он мууроҷиат мекард, чӣ ном дошт?

6. Якчанд ҷамоатҳои маҳаллӣ бисёр вақт ба номи маҳаллае ки дар он қарор доштанд, ёд мешуданд. Инҳо дар Нома ба Ғалотиён чӣ тавр номида шудаанд? (Ғалотиён 1:22).

7. Сари ҷамоат кист? (Эфсӯсиён 5:23)

8. Бародарони роҳбарикунанда чӣ тавр номида шудаанд? (Аъмоли ҳаввориён 20:17 ва Титус 1:5)

9. Аъзоёни ҷамоат ба бародарони роҳбарикунанда бояд чӣ тавр муносибат кунанд? (Ибриён 13:17). Роҳбарони ҷамоат чӣ ҷавобгарие доранд?

10. Ба имондорон дар Ибриён 10:25 чӣ огоҳие дода шудааст? Барои чӣ он лозим аст?

Ба саволҳои зерин Ҷавоб диҳед:

Кай шумо ба Худованд ручӯъ карда ва ғӯтаи таъмид ёфта, ба ҷамоати маҳаллӣ пайвастед?

Чӣ меҳнати амалиеро шумо дар ҷамоат мекунад?

Барои бештар меҳнат кардани шумо чӣ лозим аст?

Азназаргузаронӣ: Румиён 10:9; 1Юҳанно 5:13; Матто 28:19; Еҳушаъ ибни Нун 1:8; Матто 7:7; 1қўринтиён 10:13; Масалҳо 28:13, Луқо 6:46

Аз ёд кунед: Аъмол 2:42: “Ва онҳо ба шунидани таълими ҳаввориён, ба мушоракати онҳо, бо шикастани нон ва бо дуо машғул буданд”.

ДАРСИ 10

Чӣ гуна роҳи ҳаёти абади ба дигарон нишон бояд дод

Шумо аллакай чанд вақт пайрави Масеҳ ҳастед. Бароятон маълум аст, ки шумо яке аз он мардумони камшумори рӯи заминед, ки ҳаёти ҷовидони ёфта, дар роҳ ба осмонҳо мебошед. Аксари мардум, баръакс, дар роҳи васеъ ба сӯи ҳалокат қарор доранд (Матто 7:13-14). Шумо наметавонед ба қисмати онҳо бетараф монед. Худованд Исо моро даъват кардааст, ки дар ин дунё шоҳидони ӯ бошем (Аъмоли ҳаввориён 1:8). Шоҳид метавонад ба дигарон гӯяд, ки Масеҳ дар зиндагияш чӣ кард ва чӣ тавр ӯ Худованд ва Наҷотдиҳандаи вай шуд. Оё шумо медонед, чӣ тавр дуруст роҳи осмонҳоро ба дигарон нишон бояд дод?

Саволҳову ҷойҳои Навиштаҳо, ки дар зер оварда мешаванд, ба шумо нишон медиҳанд, ки чӣ тавр дуруст ба дигарон роҳи наҷотро фаҳмонда метавонед ва чӣ гуна дар бораи Хабарии Хуш ба мардум нақл кардан мумкин аст.

Масъала:

Ҳар одам гуноҳгори ҳалокшуда мебошад, валекин бисёр вақт ӯ инро намефаҳмад. Вазифаи мост, то барояш ёрӣ диҳем, ки ӯ зарурати наҷотро дарк кунад.

1. Кӣ гуноҳкор аст ва чӣ тавр шумо гуноҳро шарҳ медиҳед? (Румиён 3:23; Ишаё 53:6)

2. Ҷазои илоҳӣ барои гуноҳ чист? (Румиён 6:23)

3. Марги ҷисмонӣ – чудо шудани ҷон аз бадан аст. Марги рӯҳонӣ ё дуввум – чудо шудани ҷон аз Худост (Ваҳй 20:11-15). Дар Навиштаҳо (мувофиқи ояти 12) сухан дар бораи чист? Марги дуввум чист?

Ҳалли масъала:

Бисёр вақт мардуме ки худро масеҳӣ меноманд, намедонанд чӣ тавр бар саволи “Исо бар рӯи салиб барои чӣ мурд?” ҷавоби қаноатмандона диҳанд. Ҳатто агар онҳо дар ҷавоб гӯянд: “ӯ барои гуноҳони мо мурдааст”,—имкон дорад, ки онҳо аҳамияти гуфтагиашонро нафаҳманд. Барои ҳамин мо боз ба силсилаи саволҳои мурочиат менамоем, ки ба мо ёрӣ хоҳанд дод, то ба асли масъала чуқуртар равем:

4. Худо барои наҷоти одамизод чиро тайёр кардааст? (Румиён 1:16)

5. Се ҳақиқати муҳиме, ки дар ин оёт ҳастанд, кадоманд? (1қӯринтиён 15:3-4)

6. Асли Инҷил чист? (1қӯринтиён 1:18)

7. 1Петрус 2:24-ро бо диққат хонед.

Кӣ гуноҳхоро бардошт?

ӯ гуноҳҳои киро бар Худ гирифт?

Ду оқибати раҳо шудан кадоманд?

8. Аз китоби Ишаё 53:4-5 ибораҳои, ки ҷавобро бар саволҳои гузошта ташкил медиҳанд, навишта гиред.

Кӣ Исоро барои гуноҳҳои мо зарба дод?

Чӣ алоқаест байни ин ҳақиқатҳо ва Эфсӯсиён 2:8-9?

Эзоҳ:

Аксаран то касе нафаҳмад, ки дар роҳи ҳалокат равон аст, барояш роҳи наҷотро набояд нишон дод.

Бештар бояд аз Исои Худованд дар дуо пурсид, то эҳтиёҷоти рӯҳонии шахси ҳамсӯҳбататонро бароятон кушояд. Вазифаи шумо он аст, ки дар бораи Инчил ба кадрӣ имконияти қабули ҳамсӯҳбататон маълумот диҳед. Худованд Исо маҳз ҳамин тавр мекард.

Бар саволҳои зерин ҷавоб диҳед:

Оё шумо зиндагии имондори ҳақиқиро ба сар мебаред, ё ин ки дурӯягӣ ба зиндагиятон раҳна зад? Оё шумо барои сӯҳбати инчилшиносонӣ бо дигарон кӯшишу ғайрат зоҳир мекунед?

Кадам оятҳои Китоби Муқаддасро медонед, то аз инҳо дар сӯҳбати инчилшиносонии худ истифода баред?

Азназаргузаронӣ: Румиён 10:9; 1Юҳанно 5:13; Матто 28:19; Еҳушаъ ибни Нун 1:8; Матто 7:7; 1қўринтиён 10:13; Масалҳо 28:13, Луқо 6:46, Аъмоли ҳаввориён 2:42

Аз ёд кунед: 1Юҳанно 5:12: “Касе ки Писарро дорад, ҳаёт дорад, касе ки Писари Худоро надорад, ҳаёт надорад”.

Зиндагӣ таҳти роҳбарии Рӯҳи Муқаддас

Агар мо ҳар рӯз дар итоат ба Масех, ҳамчун ба Худованди мо, зиндагӣ мекунем, он гоҳ мо хости муқаддасашро ба ҷо меоварем (Луқо 6:46). Итоат муҳаббатомонро исбот мекунад (Юҳанно 14:15). Агар мо ба фармони Ӯ ҳастем, хоҷем фаҳмид, ки Ӯ моро дӯст медорад ва беҳтаринеро барои мо хоҳон аст (Юҳанно 14:21, 23). Вале барои танҳо барои Худо ва на барои худ зистан чидду ҷаҳди фавқулинсонӣ лозим аст. Худо ин қувватро бароямон медиҳад. Мо бе Ӯ чизе кардан наметавонем (Юҳанно 15:5). Ӯ ҳамаашро дар назар гирифт, то ки мо зиндагии ғолибона ва пурсамареро ба сар бурдан тавонем.

1. Он Пуштибоне, ки Исо ваъдааш карда буд, Кист? (Юҳанно 14:16-17)

2. Кай ва чӣ тавр аз Рӯҳи Муқаддас пур мешаванд? (Эфсӯсиён 1:13)

3. Ӯ дар кучо зиндагӣ мекунад? (Румиён 8:11) Чӣ тавр Ӯ дар мо амал мекунад?

4. Оё мумкин аст, ки одам имондор буда, Рӯҳи Муқаддас надошта бошад? Навиштаҳо дар ин бора чӣ мегӯянд? (Румиён 8:9,11).

5. Ин барои ҳар имондор чӣ аҳамият дорад? (1Қўринтиён 6:19). Ин дар рафтори мо чӣ гуна таъсир бояд гузорад?

6. Ба инҳое ки маъбади Рӯҳи Муқаддас мебошанд, чӣ огоҳии махсусе дода шудааст? (1Қӯринтиён 6:18) Чӣ тавр метавон бар ҳавасҳои ҷисм ғолиб шуд? (Ғалотиён 5:16)

7. Ба мо, ҳамчун ба масеҳиён, дар Эфсӯсуён 5:18 чӣ фармоне дода шудааст?

8. Машруботи спирти бар инсон чӣ таъсире мерасонад? Бар хилофи ин, Рӯҳи Муқаддас бар зиндагии ҳар имондоре, ки аз Ў пур мешавад (мувофиқи Эфсӯсиён 5:18-19), чӣ таъсире мерасонад?

9. Имондор ба Рӯҳи Муқаддас чӣ кардан метавонад? (Эфсӯсиён 4:30) Оё метавонед аз зиндагии худ мисол оваред?

10. Дар Ғалотиён 5:22-23 самараҳои (меваҳои) Рӯҳи Муқаддас номбар шудаанд. Инҳоро нависед. Инҳо хеле муҳиманд, чунки Худо инҳоро дар зиндагии мо дидан мехоҳад.

Ба саволҳои зерин ҷавоб диҳед:

Шумо ба чӣ андоза аллакай ин қувваи азими рӯҳониро таҷриба кардаед?

Таъсири Рӯҳи Муқаддас дар зиндагии шумо чӣ тавр амалӣ мегардад?

Чӣ монё мешавад, ки Рӯҳи Муқаддас бе маҳдудият дар зиндагии шумо амал кунад? (Одатҳои бад, худхоҳӣ, нахостани бахшидани кас ва ғайра)

Азназаргузаронӣ: Румиён 10:9; 1Юҳанно 5:13; Матто 28:19; Еҳушаъ ибни Нун 1:8; Матто 7:7; 1қўринтиён 10:13; Масалҳо 28:13, Луқо 6:46, Аъмоли ҳаввориён 2:42; 1Юҳанно 5:12

Аз ёд кунед: Румиён 8:9: “Лекин шумо на ба ҳасби ҷисм, балки ба ҳасби рӯҳ зиндагӣ мекунед, агар ҳақиқатан Рӯҳи Масеҳ дар шумо сокин бошад. Аммо агар касе дорои Рӯҳи Масеҳ набошад, вай аз он ӯ нест”.

ДАРСИ 12

Ба чо овардани хости Худо

Падару модари бофаҳм мехоҳанд, ки фарзандонашонро ба роҳи ҳақиқат равона кунанд. Онҳо фарзандонашонро дӯст медоранд ва барои ҳамин ба онҳо ёрӣ додан мехоҳанд. Вобаста ба фарзандон аст, ки оё онҳо насихатро қабул карда, пайравӣ хоҳанд кард ё не. Дар ин сурат ҳама аъзоёни хона ғолиб мешаванд. Падари осмонии мо аз ҳама падару модари заминӣ бохирадтар аст. Худо моро офаридааст, то мо иродаи Ёро ба амал оварем (Филиппиён 2:13), ва Ё барои мо фақат некӣ мехоҳад (Ирмиё 29:11). Фарзанди боақл ҳар рӯз хоҳиш хоҳад дошт, ки иродаи Худоро барои худ фаҳмида гирад (Эфсӯсиён 5:17). Охир Худо анҷоми корро, пеш аз ин ки он ба охир расида бошад, медонад (Ишаъё 46:10) ва бинобар ин, бар ҳидояти Ё таваккал карда, мо хирадмандона рафтор мекунем.

1. Худованд Исои Масеҳ дар Юҳанно 7:17 мегӯяд, ки кас агар хоҳад хости Худоро ба чо оварад, метавонад ба ин боварӣ ҳосил кунад. Барояш ошкор хоҳад шуд, ки оё таълими Худованд Исо ҳақиқатан аз Худост ё не. Дар нури ин ҳақиқат мо дар навбати аввал барои чӣ бояд ғамхорӣ кунем?

2. Мо пеш аз ҳама чиро бояд бичӯем? (Матто 6:33)

3. Дар чустучӯи иродаи Худо қадами аввал чист? (Яъқуб 1:5)

4. Ваъдаи Худо чӣ гуна аст? (Забур 31:8)

5. Чӣ тавр мо метавонем дилпур бошем, ки Ў моро хоҳад шунид?
(1Юҳанно 5:14-15)

6. Барои фаҳмидани роҳҳо ва усулҳои (принсипҳои) Худо моро ба кӣ муроҷиат кардан лозим аст? (Забур 118:105)

7. Кӣ моро насиҳат хоҳад кард? (Қўринтиён 2:12; Юҳанно 14:26; Юҳанно 16:13)

8. Чаро мо он чиро, ки ба назарамон хирадмандона метобад, ҳамту ба ҷо наоварем? (Ишаъё 55:8)

9. Дар фаҳмидани ҳидояти Ў дар кучо кӯмак ёфтан мумкин?
(Масалҳо 3:5-6)

10. Дар кучо воситаҳои дигари тадқиқ намудани роҳи дурустро метавон ёфт? (Масалҳо 11:14; 15:22) Кӣ бояд роҳнамои мо шавад?
(Ибриён 13:17)

Ба саволҳои зерин ҷавоб диҳед:

Дар роҳи пайравии ҳаррӯза ба хости Худо шумо бо кадом монеаҳо вомехӯред?

Дар сурате ки хоҳишҳои шумо бо маслиҳати Худо мувофиқ намеояд, чӣ бароятон ёрӣ метавонад диҳад, то роҳи дурустро пеш гиред?

Агар шумо боварӣ надоред, ки мувофиқи иродаи Худо рафтор мекунад, он гоҳ ба чӣ қарор мерасед?

Ҳиссиёти мо дар масъалаи итоат ба Худо чӣ вазифаеро иҷро мекунад?

Азназаргузаронӣ: Румиён 10:9; 1Юҳанно 5:13; Матто 28:19; Еҳушаъ ибни Нун 1:8; Матто 7:7; 1Қўринтиён 10:13; Масалҳо 28:13, Луқо 6:46, Аъмоли ҳаввориён 2:42; 1Юҳанно 5:12; Румиён 8:9

Аз ёд кунед: *Масалҳо 3:5-6:* ”Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал намо, ва ба хиради худ такя накун; дар ҳамаи роҳҳои худ Ёро дарк намо (бифаҳм); ва Ё роҳҳои туро ҳамвор хоҳад кард”.

Мундарича

Муқаддима	4
ДАРСИ 1 Чӣ тавр фарзанди Худо метавон шуд.....	5
ДАРСИ 2 Боварӣ ба наҷот.....	8
ДАРСИ 3 Эътирофи ошқори Исои Масеҳ.....	11
ДАРСИ 4 Мулоқоти ҳаррӯза бо Худо.....	14
ДАРСИ 5 Мактаби дуо	17
ДАРСИ 6 Зиндагии ғолибонаи масеҳӣ	20
ДАРСИ 7 Мушоракати доимӣ бо Падар.....	23
ДАРСИ 8 Итоат ба Худованд.....	26
ДАРСИ 9 Мушоракат бо фарзандони Худо	28
ДАРСИ 10 Чӣ гуна роҳи ҳаёти абадиро ба дигарон нишон бояд дод	20
ДАРСИ 11 Зиндагӣ таҳти роҳбарии Рӯҳи Муқаддас.....	23
ДАРСИ 12 Ба ҷо овардани хости Худо.....	26